

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Acceptione munera[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De accep. munēr̄ III

nauit cū ancillis r mardoch eo. Hester.iiij. Multū valet abstinentia vt hō possit vigila re r orare. Nā post cenā icre pauit ap̄los dñs : qz vigilar e r orare nō poterāt. Mat. xxvi. Abstinentia meref indul gentiā p̄ctōꝝ. Nam tempera uit dñs penā Elchab quā ei cōminatus fuerat. ppter ieu niū qd seruauit. ij. Reg. xxi. Minimis dñs dimensionez ciuitat̄ pepcit: qz a maximo vſq ad minimū / oēs se ieu nio afflixerūt. Ione.ij. Ab stinere debet hō ppter aliorū exemplū. Nā dauid desidera rā aquā de bethleē allatā sibi bibere noluit/ vt exemplū ab stinētie alijs demōstraret. ij. Reg. xxiiij. Eleazar⁹ maluit occidi q̄ vetita māducare/ vt exēplū alijs p̄beret. ij. mach. vi. Septē frēs cum pia eoz matre/potī varios cruciat⁹ voluerunt recipe / q̄ de esu sacrilego manducare:ne alijs silia perpetraret. ij. Macha. vij. Quanq̄ esuriret Petrus tñ imunda noluit māducare ne exēplū īgluuiei alijs de monstraret. Act. x.

De acceptione munēr̄.

Lap.ij.

Acceptio munērū.

Vlendit libertatis obsequiū. Peruerit veritatis iudiciū. Autrit pditionis flagitium. Prebet symonie vitium. Vlalet ad deū placandum. Vlalet si mun⁹ fuerit p̄prū.

a Ecipere nō

debet hō munera p̄ impensis servitūs/q̄si servitia vē dēs. Jo Abraā noluit accipere munera/ q̄ ei obtulit rex sodomoꝝ p̄ victoria quā fecit de inimicis suis/ ne seruitiū vēdere videref. Gen. xiiij. Magister milicie regis Ba bylonis / nō recepit a Hiere mia munera p̄ liberatōe ipsi⁹ sed dedit ei munuscula et dimisit eū. Hiere. xl. Daniel res pondit Balchasar regi mu nera p̄mittenti p̄ expositione scripture. munera tua / r do na dom⁹ tue alteri da. Dan. v. Acceptio munērū puertit iudiciū r veritatē. Jo balaā amicus Balac: acceptis mu nerib⁹ contra iusticiā maledi cere pplo dei sata gebat. Nū. xxij. Munera q̄ syba obtulit fuerūt causa q̄ Dauid snias falsā tulit p̄tra miphiboseth ij. Re. xvi. Denelaus ppter vasa aurea q̄ dedit Androni co/p̄tra iusticiā fecit Oniam occidi. et ppter pecuniā quā

De accep. muner.

Ptolomeo pmisit euasit ipse
et fecit accusatores occidi. ij. **M**acha. iiiij. Propter pecu-
niā quam custodes sepulchri
Christi acceperūt a principi-
bus sacerdotuz/ mentiti sunt
corpus Christi furtum ab apo-
stolis fuisse sublatū. **M**atth.
xxvij. Felix preses tenebat
Paulū in vinculis: qz spera-
bat ab eo pecuniā obtinere.
Act. xxiiij. Acceptio munera
generat et nutrit proditionē.
Nam Elioth p munera que
dedit Eglon regi moab ipm
proditiose occidit. **J**udi. iij.
Dalila Samsonem tradidit
Philisteis / propter munera
que recepit ab eis. **J**udi. xvij.
Propter munera missa Ben-
nadab regi syrie rūpebat fe-
dus qd fecerat cū rege israel.
ij. **S**aralip. vi. **M**uneribus
Triphonis decept⁹ est ionas-
thas remittēt socios / q fuit
pdiciose occisus. i. **M**acha.
xij. Menelaus accepit mu-
nera a Jasone ipsum postea
neq̄ter supplatauit. ij. mach.
iij. Acceptio munera est cā
symonie ideo de filijs Sa-
muelis dicit: Declinauerūt
post auariciā / et suscepserunt
munera. i. **R**egū. viij. Quia
Siezi recepit munera pro sa-
natione Haaman / arripuit
cum lepra . qrti. **R**egum. v.
Propter munera q promisit
Jason Antiocho/ summum
sacerdotium occupauit. ij.
Mach. iij. Elchimus cupi-
ens fieri summus sacerdos/
Demetrio coronam auream
presentauit. ij. **M**acha. xij.
Symon magus voluit spiri-
tum sanctū pecunia et mune-
ribz cōparare di. date et mihi
hanc potestatem / vt cuicūqz
imposuero manus / accipiat
spiritū sanctū. **A**ct. viij. Acci-
pere possunt munera deo ser-
uientes / et pauperes a diuiti-
bus ad deum placandū. In
cui⁹ figura Jacob misit fra-
tri suo munera / vt placaret
eū. **H**en. xxxij. Munera ob-
tulerūt filij israel ad opus ta-
bernaculi quantū oportebat
in opere. **E**xod. xxxvi. In si-
gnuz q munera danda sunt
deo / dedit regina Saba sa-
lomonī/ centuiginti talenta
auri. iij. **R**egū. x. Interfecto
Aman indei pauperibus lar-
giti sunt munera. **H**ester. ix.
In cuius etiā figura Jona-
thas dedit Alexandro mune-
ra : et inuenit gratiā corā eo.
i. **M**ach. x. **A**ccepī nō debet
munera de alieno: sed de pro-
prio: vt deo sit placitū: Ideo
David noluit offerre sacrifici-

De acidia

V

eiū de munere alieno. h. Re.
xxiiij. Rex Achas spoliatā
domo dñi misit munera re-
gi Assyriorū: sed nihil ei pro-
fuerūt. h. Para. xxvij. Da-
gi apertis thesauris suis / nō
alienis munera. i. aurū / thus
et mirrham deo obtulerunt.
Mat. h. Duo minuta paup-
cule vidue / proprio quesita
labore / a dño diuitū muneri-
bus preferuntur. Lu. xxi.

¶ De acidia. Cap. iii.

Acidie vicium.
Requirit reprehensionem.
Requirit transgressionem.
Inquirit mortis occasiōne.
Exquirit punitionem.

a E idiosi re
prehendendi et soli-
citandi sunt a patribus/dñis / et
prelatis. Ideo iacob acidio-
sos filios increpauit et sollici-
tauit dicēs Quare negligis.
Gen. xlj. Propter hanc cau-
sam precepit Ioaſ leuitis ut
essent solliciti qui negligētes
erant. h. Paral. xxiiij. Redar-
guit dñs i sua parabola ocio-
sos et remuneravit operates
Matt. xx. Dormiebat Jo-
nas sopore graui et gubernat-
or nauis redarguit eū. Jo-

ne. i. Redarguit dñs dulci-
ter discipulos q̄ secū vna bo-
ra nō poterāt vigilare. Mat.
xvi. Acidia est cā quasi oīm-
petōz: vnde filij isrl̄ mandu-
cantes panē angelorū atte-
diati sunt et murmurantes:
viles egyp̄i cibos desidera-
re ceperunt. vbi patet q̄ aci-
dia fuit eis cā murmuratōis
impatientie corporalis deside-
rij et mētacij. Flum. xi. 2. xxi.
Tēpore belli manēs David
ociosus in domo / adulteriū et
homicidiū cōmisit. h. Reg. xl.
Lum dormirent hoies post
seminationem seminis boni
inimicus homo supsemina-
vit zizaniā. Matb. xij. Aci-
dia est causa corporalis et spi-
ritualis mortis. Jō Sizara
iacēs optus pallio / clavō cō-
cussus est in tētorio / a Jāhel
vroxre Aber cinei. Judi. iij.,
Samson dormiēs inter ge-
nua Dalile / fuit capt⁹ / cathe-
natus et mortuus. Judi. xvi.
Quia abnēt negligēter custo-
diebat regē saul / poterat eum
David occidere si volebat. i.
Re. xxxi. Isboseth dormiēs
suplectū a latronib⁹ p̄ncipū
occisus est. h. Reg. iiij. Aci-
diosos punit deus grauiter.
Nam quando cepit popu-
lum edere itineris laboris /